

వుండేది. అర్థగంటే, ఆ అర్థగంట కర్వాత ఢిల్లీ నించి వార్తలు తవిస్తూనే ఉన్నారని చెప్పబడుతోంది. కాని—ఆ మహానుభావుడు తీరా “సీతారాముల జననం” చెప్పకొచ్చేసరికే ఆక్కడ టైం విపో వచ్చింది. ఇంకొక్కనిముషమే మిగిలివుంది. ఆ హరిదాసుగారు పాపం, టైం ఎంతుందో గమనించక, కళ్లుమూసుకొని మహాదానందం గాపాజేస్తున్నాడు, అనాస్కర్ వచ్చి “టైం అయిపోయింది. ఇహ ఆపండి” అన్నట్లు నైగ చేశాడు. ఆ పుణ్యాత్ముడు కాస్తా “అయ్యో! ఎలా ఆపనండీ మంగళం పాడకుండానూ, అది కాస్తా

క్షణంలో ముగించేస్తా” అని మైక్ ముందుమాటా జేసరికే ఆ అనాస్కర్ పాపం, నిలువునాకంపించి పోయాడు. కర్వాత “ఇంతవరకూ సీతాకల్యాణం హరికథా కాలక్షేపం విన్నారు. కథకల ఫలనివారు” అని తడబడతూ చివరికి ఎలాగో అనాస్కర్ చేసే శాడు. ఇంతకీ ఆ భాగవతారు శ్రోతుకు వినిపించింది సీతారాముల జననం మాత్రమే అయినా, అనాస్కర్ మాత్రం “సీతా కల్యాణం” విన్నారనే చెప్పాలి. లేక ఇంకేదయినా చెబితే అది డీవీయేషన్ విపోతుంది.

నా రీ మూ ల్యం

కు. జానికిరామ్ పట్నాయిక్

ముప్పయ్యారు గంటల రైలు ప్రయాణం— యీ రోజుల్లో యెలా వుంటుందో ఆలోచించండి! ఇంటికి చేరుకొని యేదో సయించినంత మట్టుకు యింత తిని మూడో అంతస్తు గదిలోని మంచంమీద శరీరం చేరవేసేసరికి ప్రక్కమైదానము నుంచి కొమోగు ‘బ్రాడ్ కౌస్ట్’ అవుతున్న ఉపన్యాసం గదంతా అవరించుకుంది! “...హిందూకోడ్ బిల్ సనాతన ధర్మ వృక్షానికి గొడ్డలిపెట్టు! పవిత్ర దాంపత్య సూత్రానికి కత్తెరకొట్టు! జన్మ జన్మాంతరాలనుంచి వస్తున్న భార్య భర్తల పవిత్ర సంబంధాన్ని భస్మం చేసే ప్రచండాగ్ని! కృహసామ్రాజ్యానికి మహారాణులై ఉన్న మహిళానుణుల్ని పదచ్యుతుల్ని చేసే భయంకర విషవశక్తి!...”

సింహగర్జనల్లోవున్న ఆ పుషన్యాసం నిద్రాభంగం కలిగిస్తుందేమోనని కిటికీలు మూసి పరున్నాను! వింతవంత ఆలోచనల్లో కనురెప్పలు మూసుకు పోయాను!

‘వేదీ అస్సినా’ తారుకోడ్డు మీదనుంచి జారి పోతున్నది చిల్లగా—విసురుగా. చక్రాలనుంచి ఉండుండి యేదో మర్రిర ధ్వని బయటపడుతున్నది. దీక్షగా విన్నాను. “హిందూకోడ్ బిల్, హిందూకోడ్ బిల్” అనే అ స్పష్ట పు మోటలు వినవస్తున్నాయ్, నాలోనవుతుంటుం

డగా రామం యింటిముందు కొర నిల్చింది. బయటకుదిగి యింటి ద్వారాన్ని సమీపించాను. లోనుంచి స్త్రీ గొంతుక వివవచ్చింది. “...ఒద్దు మీరా కల్లబుకు వెళ్ళొద్దు! రోజూ యిదేనా పని? తిరిగి వచ్చేసరికి రాత్రి పన్నెండు’ వాటడము, ఒంటిమీద తెలివే లేకుండా త్రాగి రావటము! ఒద్దు!...” ఆ మాటలం పూర్తికొక మునువే, ‘ధట్ ఫట్’ మనే వెబ్బల చప్పుడూ యీ మాటలూ వినవచ్చాయ్. “నోర్యూయ్! లేదా ఒక్క హూనం చేసివేస్తాను. ఏమనుకున్నా వేమిటి? నీ వెట్టుపోతల్లో వున్నట్టు మహా దభాయిస్తున్నావ్! ఈ సారి నోరెత్తావనటే ప్రాణాలు తీసివేస్తాను! నీయబ్బ ఎవడడ్డువస్తాడో చూస్తా! ”

ఒక క్షణమైనా ఆపట నిల్చోటానికి బుద్ధి వుట్టిందికాదు. కాదులోనికి ఒక్క వుడుకున దుమికి ‘బుద్ధు’ మనిపించాను. పావుగంటకల్లా మోడరన్ రిఫ్రైంట్లు యెడుట బండి ఆగింది. టీ పుచ్చుకుందామని లోన పాదముంచే సరికి మిత్ర బృందం తారసిల్లారు. కుర్చీ ఒకటి లాక్కొనికూచోనేలో గామూర్తి ఒక స్వీటుకూ ఒకచోటుకూ ఆర్దరిచ్చాడు. ముందు రెండుగజాల దూరంలో మధునూదనం ఒక సీతాకోక చిలం కతో టీ నేనిస్తున్నాడు. నాకొళ్ళర్యంవేసింది. ఆమె యెవరా అని? మూర్తి గుప్తపర్వారుడు.

“అమె అతని క్రొత్త ప్రియరాలు! భార్య కేమా పిచ్చి యెత్తినదట! ఉన్న ఇద్దరి పిల్లల ఒకడు వారం క్రితమే నీదో జబ్బువల్ల గతించాడట!” ఇంకా ఆ మాట ఆఖరు కావటమే లేదు చంకలో ఒక కుర్రాణ్ణి నెట్టుకొని మాసిన చీరతో, కేగిన జాతుతో ఒకామె మానుధ్య కొచ్చి యిలా గోతపెట్టింది: “అంతా అబద్ధం! నాకు పిచ్చెక్కలేదు! ఆతడు నన్ను తదిలి వేశాడు. తినటానికి, కట్టటానికి ఇవ్వలేదు. నా కన్నవారింటికి పొమ్మన్నాడు, వెళ్ళనంటే నన్నూ, పిల్లల్ని బయట నెట్టేసి యింటికి తాళం వేసుకుని ఎటో తిరిపోయాడు. నెల దినాల తరువాత ఆ కులుకులాడితో వచ్చాడు. వారం క్రితమే తాగటానికి గరితెడు పాలులేక చంటిపిల్లాడు చనిపోయాడు. నేను నెట్టి అతని పాదాలు పట్టుకొని యేడిస్తే పడుపు వృత్తి చేసుకొని బ్రతకమన్నాడు. నాకు దుఃఖమూ కోపమూ వచ్చి అల్లరిచేస్తే పిచ్చి ఎక్కిందని ప్రచారం చేస్తున్నాడు. డబ్బున్నవాడు అవటంవల్ల తోకం నిజంగా నేను పిచ్చిదాన్ననే తలుస్తున్నది. కాని నేను పిచ్చిదాన్ను కాను. యీతడు—” అని అమె ముందుకు వెళ్ళబోతుంటే యిద్దరు నాకర్లు వచ్చి అమెను బయటికి గెంటివేశారు.

నేను తిరిగి కారులో పార్కుకు చేరుకున్నాను. ఒక గున్నమామిడి క్రింద యిద్దరు యువతులు కూచోసివున్నారు. వారికి పది గజాల దూరంలో యేభయ్యో పడిలోవున్న ఒక నాగరికుడు వేరొకరితో ఆంటున్నాడు: “అవునండీ! ఆ యిద్దరూ మావారే. కాని ఏం లాభం? ఏ ఒకరికీ సంతానం కలగలేదు. ఇదిగో యీ మాఘంలో యింకో సంబంధం చేసుకోవాలని వుంది. ఆ వచ్చిందాని కడుపునయినా ఒక నలుసు కలిగితే” అచ్చట మరి నిలబడబుద్ధి పుట్టింది కాదు, కారును సమీపించేసరికి ఆశ్చర్యం!...దాని టాపుమీద నిల్చుని ఒక మహిళామణి పువస్యసిస్తున్నది: “ఇంకావినండీ. బొంబాయి ప్రాంతంలో 1945-48 సంవత్సరాలలో 7600 మంది యువతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. వాటిలో 3800లు భర్తల ఆత్యాచారాలవల్లనూ, 1800లు బహు భార్య

స్వీకరణవల్లనూ జరిగినట్లు నిర్ణయించారు... చూడండి! యీ దురాచారాలనూ, దుర్మరణాలనూ అరికట్టాలి అంటే మనమంతా—”

కారులో నేను దూరేసరికి అమె ఒక గంతు వెళ్ళిపోయింది. నేనూ యింటిముఖం పట్టాను. తోవలో ఎవరో ఒకామె పరుగుపరుగున కారు ముందుకు రావటం చూసి “చేక్” వేశాను. గజం దూరంలో అమె వుండిపోయింది. “లేవయ్యా తోవకడ్డంగా” అన్నాను. అమె దగ్గరగా వచ్చి “బాబూ! పోనీయండి కారును నామీదనుంచి. బతికుండి యీకష్టాలపడలేను” అని చక్రాలదగ్గర పడిపోయింది. నేను దిగువకు వచ్చి అమెను లేవనెత్తి “ఎంసుకమ్మా యింత నిరాశ? చచ్చి యేం సాధిస్తావ?” అన్నాను. అమె ఏడుస్తూ “చచ్చే సాధిస్తా ననుకుంటున్నాను. బతికుండి యింతవరకూ యేమీ చేయలేకపోయాను. ఆ దుర్మార్గుని చేతుల్లో చచ్చేకన్నా మీవంటి పుణ్యాత్ముని బండికింద పడి చస్తే యింత పుణ్యమైనా వస్తుంది” అని జవాబిచ్చింది. ఒక నిమిషం గడిచాక అమె సంగతులు విస్తరించింది. “నా భర్త ఒత్తి త్రాగుబోతు! గణించిందంతా దానికే వినియోగిస్తున్నాడు నెల్లాళ్ళయింది వుద్యోగం పూడిపోయి, చేతిలో వైసా అడక పోవటంతో నన్ను వట్టుకు సాధిస్తున్నాడు, అప్పటికే ఆ యింటా యీ యింటా చాకీరీ చేసి బియ్యమో, పిండో తెస్తుంటాను. దాన్నింత గంజి కాచుకుంటే యిద్దరుకూ యేదో విధంగా సరిపోయేది. కాని దాన్ని లాక్కపోయి సారాకొట్టుకు ఒప్పించి వేస్తుంటాడు. అడ్డుపడితే చావ తంతాడు!...యిప్పటికీ వారందినాల్సింది శరీరం అమ్ముకొని డబ్బు సంపాదించుకురావల్సిందిగా బోధిస్తున్నాడు! ప్రాణాలు పోయినాసరే ఆపని చేసేదిలేదని టలాయించుకొస్తున్నాను. రోజూ శరీరం హూనంచేసి ఒదలిపెడుతున్నాడు. ఈ సాయంత్రం చిత్తుగా తాగి తనతోకూడ యింకొకణ్ణి తెచ్చి నాదగ్గర ఒదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ వచ్చినవాడు వెంటనే నామీద విరుచుకు పడ్డాడు, కాని వాడూ నుత్తుగా తాగివుండటం వల్ల మాయమాటల్లో ముంచి, పెరటికి వెళ్ళిస్తానని చెప్పి వెనుతిరగకుండా యిక్కడకు

వచ్చేకాను. నాకు చావుతప్పించి యింకేం ఆధారంవుందో చెప్పండి! లేదా బలాత్కారంగా పడుపువృత్తి” అని ప్రేగా చెప్పలేక ఏడవ నారంభించింది. ఏమి చెప్పి ఆమెను పూరడించటమో నాకు పాలుపోయింది కాదు. ఆపట్టికి ‘అమ్మా మీ భారే మీను బ్రాహ్మణం! వారేది చెబితే అది చేయటం మీకర్హం!... చదివే వుంటారు గా చిన్నప్పటినుంచి కుమారి శతకం ‘పతిపాపపు పని చెప్పస్తే హితమనునూచరింపుము’ అపద్యాన్ని నెమరువేసుకోండి!” అంటూ కొరును ముందుకు పరువెత్తించాను. ఇంటికి చేరేసరికి పడయింది. భోజనాదికాలు ముగించి, పరుంటున్న సమయంలో ప్రక్కగదినుంచి వికారమైన కేకలు వివచ్చాయి. ఇదేమబ్బా అని అనుకొంటూండగా తిరిగి ఆనేకేకలు హెచ్చుస్థాయిలో వివచ్చాయి. తడబడుతూ వెళ్ళి చూసే సరికి బయటి తలుపులు వేసిఉన్నాయి. పెరటినుంచి యింట్లో దూరాను. ఆ దృశ్యం చూసేసరికి గుండెలోనిపోయినంతపని అయింది. ఆ యింటి యిల్లాలు సగం కాలి కొనవూపిరితో వుంది. గడతా కమురుకంపుతో నిండుకున్నది. ఆమె మరణయాతన అనుభవిస్తున్నది. నేను వెళ్ళి ఆమె ప్రక్కను కూచోసి పలకరించాను. ఆమె అతి కష్టంతో కన్నులు తెరిచి “దాసాం” అన్నట్లు సాక్షి చేసింది. వంటింటినుంచి నీళ్లు తెచ్చి నోటిలో పోశాను. చెంబెడునీళ్లు త్రాగి కొస్త తెప్పరిల్లుకుంది. గట్టిగా నిట్టూర్చి “ఎవరు బాబూ?” అని అంతలోనే పోల్చింది కామోసు యిలా అన్నది: “నువ్వు నాయనా! ప్రాణాలు పోయేమందు నా ఊరేభను చెప్పకొని మనసు చులకన చేసుకోవల్సిందని కొఙ్కలు ఆ దేవుడు నిన్ను పంపించాడు. నా భారత విారంతా అనుకున్నంత అమాయకుడూ మంచివాడూ కాదు. అతి వ్యభిచారి. శరీరాన్ని పూజించిన రోగాల్లో నింపుకున్నాడు. నా శరీరాన్ని నింపేశాడు. డబ్బులువ్వకపోవటంవల్ల బయటి మండగతైలు రానియలేదు. ఇంట్లో పూరిపుడకైనా తేను అమ్మకోవటానికి. అన్నీ అంతకుముందే స్వాహా అయిపోయాయి. ఇప్పుడు రెండునెలలై ఒంట

బట్టిన రోగాలు ముదిరిపోవటంవల్ల మంచంపట్టి వున్నాను. లేవటానికి కొస్తంతయినా శక్తిలేదు. ఇలాంటిస్థితిలో కూడా ఆకామాంధుడు నన్నొదిలిపెట్టలేదు రాత్రినక పగలనక తనపకునాంధ తీర్చుకుంటున్నాడు. అడ్డుపెడుతూంటే చావమోడుతున్నాడు. యీవుదయం నన్ను చూట్టానికని మా చెల్లెల్లాచ్చింది. సాయంత్రం దాన్ని పట్టుకొని బలవంతం చేశాడు నా యెదుటనే ఆమెనుగన్నంచేసేసరికి ప్రతిహింస నాలో వేయి విధాత విజృంభించి పోయింది! దగ్గరనేవున్న చెంబుతో ముఖం బద్దలయేలా బాది నాను. నుదురు పగలి కాస్తేపు తెలివి తప్పిపోయాడు. అదే సమయంలో మా చెల్లెల్ని పారిపోవలసిందని కేక వేశాను. ఆమె ఆదర బాదరాతో చీర జాకెట్టు ఒంటికి చుట్టుకొని వెనక్కు తిరిగిమాడకుండా పారిపోయింది. ఇక ఆ డబ్బురికి తెలివి వచ్చిందేమో నావేపుతిరిగాడు. నన్ను మంచానికేసి కట్టివేసి, వివస్త్రునుచేసి చెప్పరాని యాతనల్లో ముంచాడు. చివరకు కసితిరక కిరసనూనె యందు నా చీరను ముంచి, నా శరీరానికిచుట్టి నిప్పంటించి వుంటాడు. అంతకుముందే నాకు తెలివి తప్పిపోయింది. తెలివొచ్చేసరికి శరీరమంతా మంటలు! ఇదిగో యీ స్థితిలో వున్నాను. ఇక నేనేతోకాలం—”

ఆమె యింకా యేమో చెప్పబోయింది. కాని నాకు శరీరమంతా చమటలు క్రమ్ముకున్నాయి. గుండెల్లోదడ బయలుదేరింది. చటుకున తెలివొచ్చింది. శరీరమానేసరికి గడియారం ముల్లు నాలుగున్నర చూపింది. నిజంగానే శరీరం చమటల్లో నిండిపోవటంవల్ల గాలికిని కిటికీలు తెరచాను. అదే వుపన్యాసం గంభీర ధ్వనుల్లో వివవనూన్నది:

“...హింమాకోడ్ బిల్! సనాతన ధర్మ వృక్షానికి గొడ్డలిపెట్టు! దాంపత్య నూత్రానికి కత్తెకొట్టు! గృహ సామ్రాజ్యానికి మహారాణులైవున్న నుహిశానులుల్ని పదమ్యుతుల్ని చేశే భయంకర విషవశక్తి!”

(ఒక హిందీ రచన ఆధారంతో)